

Előfizetési árak:

Égész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Kopott szólások.

Pécs, 1901. szept. 6.

Beszélt tegnapelőtt Tisza Kálmán Nagyváradon az Ausztriával „történet” gazdasági kiegyezésről is. Azt nem merete mondani, hogy »kötendő«, mert jól tudja, hogy a kiegyezés megkötése lehetetlen, nem azért, mintha az osztrák parlament még mindig munkaképtelen lenne, hisz a legutóbbi ülészakban nagyon is buzgón dolgozott, hanem mert a munkaképes Reichsrath olyan tulzott követelésekkel lép föl, a melyeknek teljesítése Magyarország részéről már igazán nyílt hazaárulás lenne. Ilyen körülmények között tehát a kiegyezés nem fog megkötetni, hanem — mivel a gazdasági közösséget mégis minden áron föntartani muszáj — egyszerűen meg fog történni, az egyik fél részéről egyoldalú rendelkezéssel, a másik oldalról császári hatalomszóval, a mint most is történt.

És ilyen körülmények között az öreg Tisza mégis a vám- és kereskedelmi szövetség, illetve a közös vámterület hívének vallja magát, amit persze csak olyan kopott szólásokkal tud megokolni, a melyeket az idők járása s az ebben megváltozott viszonyok már régen lejáratottak.

Első ilyen kopott szólama volt az, hogy — meggyőződése szerint — ha ilyen szerződéseket kötünk meghatározott időre

ugy, hogy *tudatik az a nap, a melyen túl, ha nem akarjuk, nem tart,* nem feladása a gazdasági téren való önrendelkezési jogunknak. De hát vajjon életre kelt-e gazdasági önállásunk az által, hogy a meghatározott időre kötött közösségi szerződés ideje lejárt a nélkül, hogy az törvényes módon megújított volna?

Persze erre megint egy kopott frázissal lehetne felelni, hogy t. i. önrendelkezési jogunk igit feleledt s ezzel éltünk, mikor egyoldalú intézkedéssel törvénybe iktattuk a közösség további fentartását. Nos hát ez gyalázatos játék volt a szavakkal akkor és most is az, mert akár milyen kétoldalú szerződésnek egyoldalú meghosszabbítása már magában véve jogi abszurdum, de a főforgó esetben még különös törvénybe is ütközött, mert a hatvanhetes törvény csak úgy engedi meg a gazdasági szövetség fentartását, ha ahhoz mindkét állam alkotmányos képviselője hozzájárul.

A valóság az volt, hogy vezető kormányfőink igenis eljátszották a gazdasági téren való önrendelkezési jogunk szabadságát, mikor ezt csak a közösség fentartására nézve engedték érvényesülni, bár ez világosan beütközött az általuk alap-törvénynek tartott hatvanhetes törvénybe. Mert az a meghatározott idő, a melyre a közös gazdálkodásra szóló szövetség megkötöttnek a törvényben fel van tüntetve,

nem egyéb üres szemfényvesztésnél s előre ki van csinálva hogy az a közösség bizony föntartatik azon a határidőn túl is, akár akarjuk, akár nem, akár jön létre új szerződés, akár nem.

De a mily hazug volt a multa nézve fölhozott szólam, olyannyira nélküli az őszinteséget a jövőt illetőleg megkockázott frázisa Tisza Kálmánnak. Azt mondta ugyanis, hogy a közös vámterület, a vám- és kereskedelmi szövetség *ha mindkét részről, tehát Ausztriában is megvan a kellő méltányosság a másik fél érdekei iránt,* sokkal jobb a monarchia mindkét államára nézve, mint az elkülönített vámterület.

És ehhez még azt merete hozzátenni a vén generális, hogy ebben a tapasztalat nem változtatta meg nézetét. Hát ugyan miféle mikroskopikus szemüvege lehet, hogy Ausztriában fölfedezte most is azt a kellő méltányosságot a magyar fél érdekei iránt, a mely szerinte a vámközösséget ráuk nézve kívánatosabbá teszi az önálló vámterületnél?

A legnagyobb gyűlöletet, a legvakmerőbb kizsákmányolási tendenciákat igenis tapasztalhatta szabad szemmel is s így jőzán logikával a saját theóriája szerint is a gazdasági elkülönítés mellett kellene állást foglalnia. Látja is azt a gyűlöletet és ellenségeskedést, a mely ellenünk el-tölt minden osztrák kebelt, de hát olyan csudálatos naiv kezdőnek tünteti fel magát

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Sándor fiának,

azon alkalomból, hogy a pécsi főgimnázium I-ső osztályának tanulója vá lón. *)

Édes fiam, itt kell hagynod
A családi fészket;
Csak így lehet, csak így leszen
Majd neked is fészked.
Tanulással gyűjtöd ehhez
A pelyhet és mohát.
Apád szegény, kincset, vagyont
Nem fog hagyhatni rád.

Távoznod kell, így rendelé
A mindenek Atyja.
Mig jó anyád, kis holmidat
Batyudba elrakja;
Jer kis fiam, ülj le mellém
Es figyelj rám szépen,
Halld apai intelmemet
Utravalóképen:

Ne félj, nem olyan nagy dolog,
Tanulsz, ez az egész!
Azt meg tudod, hogy Istennel
Ez, és mi sem nehéz!
Mondjam-e hát, hogy mi legyen
A legfőbb föltétel:
»Tanulásom mindig Isten
Nevében kezdem el.«

*) A tanév elején nagyon aktuális ez a szép episztola, melyet technikai elnézés folytán lapunk vasárnapi számában csak félig közöltünk. Most az egészet itt közöljük.

Kezdeté a bölcseségnek
Az Urnak félelme,
E nélkül nem boldogulhat
Az emberi elme.
Aki így kezd, csak az kezd jól,
Es jól az végezhet.
Am hogyha jó a jó kezdet:
Jobb a jó végezet.

Megy az idő, hamar eljár!
Drága minden óra,
Azért annak minden percét
Használd, fordítsd jóra.
Soh'se monddjad azt: majd holnap!
Nincs csunyább szó ennél;
Ne halaszzad holnapra azt,
Mit ma megtehetnél!

Leckéidet ne csak tanuld, —
Megtanuld, gyermekem,
Mert a ki kezd és nem végez,
Az nem tett semmit sem!
Ha a lecke kissé nehéz:
Gondolj a hangyára,
Visszagurult s kitarással
Cipelt gomolyára.

Légy szorgalmas, a szorgalom
Több, jobb, mint a lángész.
Az, magában boldogulhat;
Ez magában — elvész.
Vasszorgalom, kitartság
Es szilárd akarat:
Minden téren, előbb-utóbb,
De diadalt arat.

Korán kelj föl, hiszen tudod,
Hogy a ki korán kel,
— Nem szóbeli értelemben —
Mindig aranyat lel.

Vagy hogyan is tanultad még:
A hajnali óra
— A test s lélek pihent lévén —
Vezethet a jóra.

A tudásnak, tudománynak
Nagyon sok haszna van.
Azért, iparkodjál fiam,
Tanulj szorgalmasan!
Ne csak azért, mert tenned kell,
De tanulni szeress!
Mint ki?! Hisz tanultál róla:
Igen — Diogenes,

Ki kész volt megverettetni,
Csakhogy tanulhasson.
Vagy mint talán Euklides!
Melyik jobban: nem tom.
A tanuláskedvre tán jobb
Példa ez utóbbi,
Ki életet kockáztatva,
Éjjel járt tanulni.

Ne hamarkodd el dolgodat,
Mert a mi hamar kész,
— Felületes munka lévén —
Az hamar el is vész!
Azt is jól jegyezd meg, fiam:
»Ki mint vet, úgy arat!«
S mindent legyőz, mint emlitém,
Az erős akarat.

Imádkozzál és dolgozzál!
Ne feledd e szókat!
Igy ad áldást munkádra az,
A ki minden jót ad.
Légy szorgalmas, engedelmes,
Illedelmes fiu!
Atyád, anyád sohse legyen
Miattad szomorú.

mintha azt hinné, hogy mindez az osztrákok részéről csupa merő enyelgés, ijesztgető játék, a mely rögtön a legszélsőbb határig menő méltányosságnak fog tért engedni, mielőtt komolyan kenyértörésre kerül a sor.

Hát csak Tisza Kálmán ne tudná, hogy azok a minden józan határon tulcsapongó követelések, a melyekről ő is beismeri, hogy hallott róluk, nemcsak egyes izgatók üres jelszavai, hanem a legkomolyabban megvalósítandó törekvése Ausztria minden közéleti tényezőjének, kezdve a magas kormánytól az utolsó falusi kupak-tanácsig?

Ennek biztos tudata mellett, bizony csak üres, szemfényvesztő frázisnak kell minősítenünk az öreg Tisza ama kijelentését, hogy ha kellő méltányosságot Ausztria részéről nem találunk, ha olyan „nem akarom mondani, milyen” követeléseket állítanak fel komolyan is majd, mint a minókról most hallunk, akkor igenis ő maga is a külön vámterület híve lesz, bármennyire féljen is az átmeneti idők rosszaságától.

Hát csakugyan olyan naivnak gondolja ez a vén ember Magyarország közönségét, hogy feltételezi róla, miként akadjon soraiban egy is, a ki ezt neki komolyan el is hiszi s aki el tud képzelni olyan esetet, hogy Tisza Kálmán az osztrák követelések tulzott volta miatt az önálló vámterület berendezését követelje.

Sokkal inkább kiismerte már a magyar nemzet Tisza Kálmánt és egész nemzetrontó politikáját; sokkal rikitőbb színekkel ecsetelte ezt mostani beszámoló beszédében is, semhogy bárki is komolyan vegye ilyféle nagy mondásait. Inkább arra van elkészülve a nemzet józan közvéleménye, hogy abban az esetben, ha az őt és hozzátartozóit háttérbe szorító kormány a tulzott osztrák követelésekkel szemben

fölvetné a gazdasági önállóságra való átérés ultima rációját, akkor ő és hűséges klikkje lesznek azok, a kik ennek megvalósítását megakadályozzák azzal, hogy a hatalom birtokának elnyeréseért vállalkoznak majd a gazdasági közösségnek minden áron és bármily feltételek mellett való keresztülerőszakolására.

Ezért hazafias kötelessége minden hazáját szerető igaz magyar embernek ezt a klikket vezető embereivel együtt egyszer s mindenkorra lehetetlenné tenni Magyar ország közéletében.

Állami tisztviselők mozgalma.

(A memorandum.)

Pécs, 1901. szeptember 6.

Ismeretes olvasóink előtt a pécsi állami tisztviselők ama mozgalma, melylyel a tisztviselők helyzetének javítása érdekében országosan megindított akcióhoz csatlakoztak. A pécsi állami tisztviselők az ez ügyben tartott értekezletükön elsősorban igényeiket memorandumba foglalni határozták s 30 tagu bizottságot küldtek ki a helyi mozgalom vezetésére s a memorandum kidolgozására. — A memorandum már elkészült s ma küldték szét a következő tartalommal:

»Minden állam oly tisztviselői karral bír, a milyent megérdemel.« Ezen, közismert mondas hazánkra csak részben alkalmazható, a mennyiben Magyarország teljesen képzett és buzgó tisztviselőkkel bír annak dacára, hogy viszont az ország tisztviselőivel szemben nem teljesen végzi a reá háruló kötelességet, t. i. azt, hogy tisztviselőinek elegendő és életfenntartási gondoktól mentesítő fizetést nyújtana. Hogy a magyar tisztviselői testület ennek dacára kifogástalanul végezte kötelességét, ennek alapját képezte a magyar tisztviselői karban hagyományt képező, azon szellem, mely képesítette hazánk legtöbb tisztviselőjét 1867-ig arra, hogy a közhivatal, mint nobile officiumot vagy tisztán díjtalanul, vagy nagyon csekély javadalmazás ellenében látta el. Ezen szellemnek alapját képezte és képezi ma is: a legtisztább hazaszeretet!

A viszonyok azonban 1848. és 1867. óta lényegesen megváltoztak. Honunk a kezdetleges, hűbéri szervezetű államok sorából a modern kultur-nemzetek körébe lépett át; az állami és társadalmi élet minden téren óriási haladást tüntet fel; a megélhetés eszközei mind drágábbak lettek, az igények fokozódtak. Ezzel kapcsolatosan a köztisztviselők kötelességei súlyosabbakká váltak; míg t. i. a korábbi időkben a tisztviselőnek alkalma volt hivatála mellett kezelni magánfoglalkozását, pl. földbirtokát, addig a mostani tisztviselőtől a magánkereset, a mellékfoglalkozás, ugyszólván teljesen el van zárva. A mai közhivatalnok tökéletesen arra van szorítva, a mit az államtól kap; igen kevés azoknak száma, kik saját vagyonnal bírnak.

Az állam megkívánja azt is, hogy a tisztviselő összes tevékenységét és idejét az államnak szentelje. Ezt a tisztviselői kar meg is teszi.

Ezzel szemben mit látunk? Vajjon az állam részesíti-e tisztviselőit oly javadalmazásban, mely mentesíti őket az anyagi gondoktól és képesekké teszi őket hivatásuknak tökéletes betöltésére.

E kérdésre *nemmel* kell felelnünk. A magyar állam u. i. — egyes, magas állású tisztviselőktől eltekintve — oly alacsony fizetésben részesíti tisztviselőit, a minőt a barbárnak ismert Oroszország és a török iga alól csak nemrég felszabadult Szerbia sem adnak hivatalnokainak.

Ezen fájó sebnak gyógyítása nem csupán a tisztviselői kar érdeke, hanem erkölcsi

kötelessége és anyagi érdeke az egész országnak. Kell, hogy megszűnjék azon visszás állapot, hogy míg a végr. törv. már éppen 20 év előtt 800 forintban állapította meg a lefoglalható fizetés minimumát, addig az 1893: IV. t.-c, mely utoljára foglalkozott a tisztviselői fizetések rendezésével, 500 forintot állapított meg kezdő fizetés gyanánt, vagyis annyit, a mennyit Ausztriában — a velünk szövetségben élő, szomszédos államban — a hivatal *szolgák* kapnak.

Ennélfogva a pécsi állami tisztviselők, több száz főre menő gyűlést tartván és 30 tagu bizottságot választván, egyhangu lelkesedés mellett elfogadták a következő program-pontokat, s elhatározták, hogy csatlakoznak a tordai és szegedi kartársak által kezdeményezett országos mozgalomhoz, a Budapesten f. év őszén megtartandó kongresszushoz, a tisztviselői kérdést állandóan napirenden tartják, részint gyűlések tartása és a budapesti központ útján, részint a művelt sajtó közreműködése mellett; továbbá a m. kir. kormányhoz, az országgyűlési képviselőházhoz, — továbbá a pécsbaranyai képviselőkhöz a mozgalom pártolása iránt memorandumot intéznek.

Az elfogadott program-pontok a következők, u. m.:

1. A m. á. tisztviselők fizetése azon alapon rendeztessék, melyen 1893-ban az *ausztriai* tisztviselők fizetése szabályoztatott; lakpénzük legyen megfelelő a hasonló fizetési osztályu *katonatisztek* lakbérének.

2. A nyugdíj törvény (1885: XI. t.-c.) méltányos revízió alá vétessék; különösen a nyugdíj megállapításakor az eddiginél nagyobb % fogadtassék el. A köteles szolgálati idő szálltassék le 40 évről 30 évre, — tekintve, hogy a tanárok szolgálati ideje csak 30 év, jóllehet őket az állam sokkal kevésbé veszi igénybe, mint más tisztviselőt; s mert még Oroszországban is *csak 35 év* a szolgálati idő.

3. Az özvegy részére biztosítottassék legalább $\frac{2}{3}$ része volt férje fizetésének; s ezen kedvezmény terjesztessék ki az összes, eddigi özvegyekre is.

4. A gyermekek nagyobb ellátásban részesíttessenek. Az árván maradt gyermekek mindegyike s ha csak *egy* van is, ez is kapjon ellátást.

5. A temetési járulék illesse meg a nőtlen tisztviselőt is, — hogy ne forduljon elő azon gyakori eset, hogy a nőtlen tisztviselőt könyöradományokból, vagy közköltségen kelljen eltemetni.

6. A szolgálati pragmatika léptetessék életbe, megállapítván ez a tisztviselők jogait és kötelességeit s kimondván, hogy a minősítés többé nem titkos; joga van azt a tisztviselőnek — meghatározott időkben — betekinteni, sőt ha minősítése az eddiginél rosszabbra tétetnék, ez vele az okokkal együtt közlendő.

7. Az állami tisztviselők gyermekei állami tanintézetekben tandíjat ne fizessenek, a mint a katonatisztek fiai is a katonai iskolákban épen nem, vagy igen csekély ellátási összeget fizetnek.

8. A millenium éve számítottassék 3 vagy 2 évnek, a mint a törvényhatóságok is ezt 5, 4, vagy 3 évnek számították be — s ezt a miniszterium is elfogadta a törvényhatósági tisztviselőkre nézve.

9. A szolgálati díj az eddigi $\frac{1}{3}$ résznél kisebbre mérsékeltezzék; a mentes 500 frt. minimum 800 frtra emeltessék.

10. Az illetmények utáni nyugta- és a pályázati kérvények *bélyeg*-illetéke eltöröltessék.

11. A készpénzbeni biztosíték (kaució) megszüntetendő. Pécsen, 1901. évi augusztus hó. A pécsi állami tisztviselők közgyűlése által választott harminc tagu bizottság nevében: *Auguszt Ferenc*, m. kir. pénzügyigazgató-helyettes, bizottsági elnök, dr. *Zánkay Aladár*, kir. járásbíró, intéző elnök és dr. *Obetkó Dezső*, kir. aljárásbíró, bizottsági jegyző.

A bárkitől is vett jókért
Légy hálás, köszönd meg,
Hogy rólad el ne mondassák:
Háladatlan gyermek.
Légy emellett becsületes,
Mindentki becsülj meg.
Önmagukat becsülik, kik
Másokat becsülnék.

Kerüljed a rossz társakat!
»Ki bölccsel jár, bölcs lesz le
Nem én mondom, a szent könyvben
Van így megírva ez.
— Nem folytatom, bár még igen
Sok szólni valóm van.
Majd alkalomadtán! hiszen
Itt lész' a szomszédban.

Mit itt mondtam, hogyha sok lesz
Megjegyezzed egybe,
Ugy, amint jön, majd az
Jusson az eszedbe!
Használjad az intelmeket,
Miket apád adott;
Éleszgesd a szivedbe így
Elvetett jó magot!

Vedd áldásunk, édes fiam,
Áldjon meg az Isten!
Védőszentünk, Páduai
Szent Antal segítsen!
És most jó anyádnak s nekem
Csókolj szépen kezet;
Öleld meg testvéreidet! . . .
Isten legyen veled!

(Készü, 1901. szept. 1.)

Somssich Sándor.

A közforgalom biztosítása.

Pécsett, 1901. szeptember hó 6.

A rendőrkapitányság ma a közutakon és utcákon való forgalom akadálytalanságának biztosítása érdekében a következő felhívást bocsájtotta ki:

„Felhívatik a közönség, hogy a közutakról szóló 1890. évi I. törvényeknek és a városi közúti szabályrendeletnek a közutakon és utcákon való forgalom akadálytalanságának biztosítása érdekében hozott határozmányait általában, de különösen a következő rendelkezéseit a legszigorubb lelkiismeretességgel tartsa be és pedig:

I. *Udvari és katonai járműveknek minden más akár szembe jövő, akár azokkal egy irányban haladó jármű feltétlenül kitérni tartozik*

II. Minden járművel *balra* kell hajtani, szembe jövő járműnek *balra* kell kitérni.

III. *Előrehajtás* mindenkor *jobbra* történjék.

IV. *Hidakon* más járműnek eléje hajtani tilos.

V. Kisebb *állatsoportok* csak az ut felerésznél hajtandók, nagyobb állatsoportok (nyájak, csordák, farkák stb.) mellett a tulajdonosok tartoznak elegendő számú vezetőt (hajcsárt) alkalmazni, az utóbbiak pedig kötelesek akár szembe jövő, akár hátuk mögött előrehajtó járműveknek megállás nélküli elhaladására az utpályán elégséges utat nyitni.

IV. Minden járműnek *éjjel és sötét időben* feltűnő helyen vagy *lámpával* világítva kell lennie, vagy a vonó állatok egyike legalább *csengővel* látandó el.

VII. *Utakra, utakra, terekre árukat, hordókat, ládákat, tüzi- vagy épülettűt, kéveket vagy más nagyobb halmazt képező tárgyakat lerakni és ott hevertetni tilos.*

Oly kivételes esetekben, midőn a hatóság ily tárgyaknak ideiglenes lerakására engedélyt ad, az engedély elnyerőjének a figyelmeztető jeleket fel kell állítania és azokat a közbiztonsági viszonyoknak megfelelően alkalmaznia.

VIII. Üres vagy terhelt járműveket az *utpályán hagyni* vagy vonó állatokkal az uton huzamosan *álldogálni* tilos, kivéve az elkerülhetetlen szükség esetét, a mikor az ut egyik oldalára kell állni, úgy, hogy mellettük két egymással szembe jövő járműnek az utpályán közlekedésére kellő tér maradjon.

IX. Egyszerre több járművet vezetni, vagy több terhes járművet egymásután akasztani tilos.

X. A járművekhez hátul kettőnél több állatot vagy a vonó állatok mellé szintén két állatnál többet kötni tilos.

XI. A város területén egyáltalában, a városon kívül pedig járműnek, illetőleg szabadon hajtott állatok közelében ostorral cserdíteni, löni vagy robbanó töltényeket elrobbantani tilos.

XII. Mások személyét vagy vagyonát veszélyeztető *sebes, vagy vigyázatlan hajtás*, vagy lovaglás tilos.

XIII. *Járdákon* vagy a sétatérekken fogatokkal, kézikocsival, targoncával közlekedni, lovagolni, állatokat hajtani, kerékpározni vagy oly tárgyakat vinni, melyek a közlekedést akadályozzák: tilos.

XIV. A járdákon fogatot, szekeret, kézikocsit, hordókat, ládákat, árucikkeket és egyéb tárgyakat elhelyezni vagy otthagyni nem szabad.

A fenti szabályrendeleti és törvényi rendelkezések szoros alkalmazkodás végett oly figyelmeztetéssel tetetnek közzé, hogy úgy az azok ellen, mint a fenthivatkozott törvény és városi szabályrendeletnek ezuttal fel nem sorolt határozmányai ellen vétők irányában a törvény teljes szigora fog alkalmaztatni.

Pécsett, 1901. évi szeptember hó 1-én.
Vassary Gyula s. k., Pécs szab. kir. város rendőrfőkapitánya

Hirek.

Pécs, 1901. szept. 6.

Halott a vonaton.

A mai pestis gyanus világban, a mikor a kis Ázsiában Európa felé olázkodó rémtől félnek mindenütt a hatóságok: tegnap Baranyamegye területén is történt egy haláleset, a melyet a *szenzációhajhászás fel is akart fujni* pestis gyanus esetté.

Magáról a hirtelen halálról tudósításunk a következő: A m. kir. államvasutak tegnap reggel 5 óra huszonekét perckor Budapestről Pécsre érkező 1904. számú vonatán az egyik harmadosztályú vonatszakaszbán két *fiumei* utas ült, kiknek egyike a Bükksöd és Szent-Lőrinci állomások között hirtelen rosszul lett s mielőtt a vonat még a szent lőrinci állomásra berobogott, az utas meghalt. A hullát Szent-Lőrincen kiszállították a vasuti kocsi-ból s jelentést tettek az esetről a hatóságnak mely a halottat kiszállította a szent-lőrinci temető hullaházába. Azt a kocsit, melyben a halózás történt, leakasztották a vonatról s mind utánfutót, egy tehervonattal küldték Pécsre, hol három napig fertőtlenítés alatt fog állni. Nemkülönb azonnal fertőtlenítés alá vették az 1904. számú vonat kísérő személyzetét is, kiket azonnal eltiltottak a további szolgálattételről is, úgy, hogy a vonat már más kísérő személyzettel érkezett Pécsre.

A „*Budapesti Hirlap*” mai számában az esetről kifolyólag a következőket írja: „Szedről táviratozza tudósítónk: Az itteni üzletvezetőséghez ma délelőtt a következő telegramm érkezett: Baranya-Szent-Lőrincen két utas adatott le, kik *pestis-gyanusoknak* találtak. Az üzletvezetőség minden óvintézkedést megtett.”

Ez a hír természetesen *merőben alaptalan*, a mit a fentebbi, hivatalos helyről nyert értesülésünk alapján irt közleményünk igazol is.

Különb fővárosi levelezőnk ma délután a következőket táviratozza a „*Budapesti Hirlap*” rövid közleményére vonatkozólag:

„A „*Budapesti Hirlap*” szerint Baranya-Szent-Lőrincen két külföldi utas pestis gyanusan megbetegedett. *Hivatalos helyről megcáfolják a teljesen alaptalan hirt.* Tény, hogy a vasutól Bar.-Szent Lőrincen leszállítottak egy asszonyt gyermekével, mert az asszony rosszul lett és hányt. Az orvosok *gasztrikus lást* konstátáltak nála s a *pestis ki van zárva.*”

Tehát pesti tudósítónk szerint sem volt pestis-gyanus az eset.

A szentlőrinci állomáson tett óvintézkedések a rendes szabályzat szerint történtek s *ha pestis gyanus lett volna az eset, az illető kocsiszakaszt bizonyára nem hozzák be vesztégar alá a pécsi állomásra.*

A mi azt illeti, hogy a szegedi távirat két idegent emleget: fővárosi tudósítónk pedig *egy gyermekes asszonyról ír*, — már ez is mutatja, hogy az eset hirtelen és alapos utánjárás nélkül lett feltűjva.

A tény az, a mit mi fentebb előadtunk és nem több, s nem kevesebb!

Napirend 1901. szeptember 7-én.

Naptár: szombat, szeptember 7. — Róm. kath.: Regina. — Prot.: Regina. — Görögkel. (aug. 25.) Bertalan. — Zsidó: Elul 23. — Nap két óra 12 perckor; nyugszik 6 óra 11 perckor. — Hold két éjjélkor; nyugszik 2 óra 48 perckor délután.

Időjelzés: A központi meteorológiai intézet jelése szerint: esős, szeles, borús idő várható.

Estély a polgári Kaszinóban 8 órakor.

Iskolászóki ülés a városházán d. u. 3 órakor.

— (Személyi hír.) *Guneschi* százados, vezérkari tiszt, a 31-ik hadosztály szál-láscsináló mestere és *Hoffbach* gárdakapitány ma Pécsre érkeztek. Az utóbbi rövid itt tartózkodás után Görcsönybe utazott.

— (A Zsolnay-szobor-alap) javára a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról LXVII. kimutatás. A LXVI. kimutatás összege 27483 kor. 71 fill. Rath Mátvás, Pécs 40 kor. Összesen 27523 k. 71 fillér.

— (A város díszítő bizottsága) *Piacsek* Gyula elnöke alatt ma délelőtt 11 órakor ülést tartott a városbáza közgyűlési nagytermében. Az ülésen jelen voltak: *Majorossy* Imre polgármester, *Vassary* Gyula főkapitány, *Rauch* János főmérnök, *Guth* Béla harmadaljegyző, *Oberhammer* Antal helyettes gazdasági tanácsos, *Szikorszky* Tádé, *Tais* József, *Hoffmann* Lajos, *Reeh* György és a meghívott szakértők. A bizottság mindenkélt a székesegyházi plébániától a sétatér bejáratánál felállítandó diadalkapuig terjedő utvonal díszítéséről gondoskodott; majd a díszítés részletes költségvetését tárgyalta.

— (Jelentés a vizről.) A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: szept. hó 6-án reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 675 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 956 köbméternek találtatott.

— (A jogászbanda köréből.) A tavaly ősszel megalakult jogászbanda már szervezkedni készül, hogy nagyobb erővel, mindjárt a tanév elején elkezdhesse működését. Nem kell külön fölemlíteni, földicsérni ezen agilis egyesület működését, hiszen sokan tudják, milyen szép sikereket értek el az elmúlt évben. A sikerek pedig minden dicsérő szónál jobban hirdetik a tevékeny jogászbandát.

— Az elnökség megkeresett bennünket, hogy a lap utján hívjuk fel a jogászokat, a kik valamilyen hangszeren játszanak, sziveskedjenek e hónap tizenhatodikán az első számú tanteremben megjelenni, hogy az egyesület minél hamarabb megkezdhesse működését, annál is inkább, mert a közeledő október hatodiki gyászünnepeken a banda részt akar venni zeneszámokkal. — A közönség bizonyára érdeklődéssel várja október hatodikát, — nem azért talán, hogy nemzet martirjainak szent emlékét megünnelje, mert hiszen már oly kevesen gondolnak arra, — hanem hogy a jogászbandát hallja néni.

— (A budapesti tanárképző intézet) jog és államtudományi kara f. hó 5-dikén tartott első rendkívüli ülésében az egy évre szabadságot dr. *Sághy* Gyula nyilv. r. tanár tanszékének ellátását dr. *Antal* Gyula nyilv. r. tanárra bízta.

— (A tizforintosok beváltása.) A pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, melynek értelmében az osztrák magyar bank a jelenleg forgalomban levő, 1880. május elsejéről keltezett osztrák értékű 10 forintos bankjegyeket bevonja. E bevonásra nézve a miniszteri rendelet a következőket mondja: „A jelenleg forgalomban levő, 1880. évi május hó 1-ről keltezett ausztriai értékű 10 forintos bankjegyeket az osztrák-magyar bank fő- és fiókintézetei 1903. évi február 28-aig fizeteskép és átváltás végett fogadják el. 1903. évi március 1-től augusztus 31-ig ezeket a bankjegyeket az osztrák-magyar bank bécsi és budapesti főintézetei ugyan még fizeteskép és átváltás végett, a többi bankintézetek azonban már csak átváltás végett fogadják el. 1903. szeptember 1-től kezdve a behívott,

1880. évi május 1-ről keltezett ausztriai értékű 10 forintos bankjegyeket az osztrák-magyar bank többé fizetéképp nem fogadja el, úgy, hogy 1903. évi augusztus hó 31-én e bankjegyek bevonásának utolsó határideje lejár. Ettől az időponttól kezdve behívott bankjegyeket már csak az osztrák-magyar bank budapesti és bécsi főintézetetei átváltás végett fogadják el. A fiókintézetek 1903. évi szeptember hó 1-től kezdve ily bankjegyeket csakis külön kérelemre, az osztrák magyar bank főtanácsának engedélye folytán térítik meg. 1909. évi augusztus 31-ike után az osztrák-magyar bank többé nem köteles a behívott, 1880. évi május hó 1-ről keltezett ausztriai értékű tízforintos bankjegyeket beváltani, vagy felcserélni.

— **(Az eszéki Drávahíd.)** Nagy, megrázó eseményeket nem egy hamar felejt el a közönség s ha az ily emlékeket természetesen el is homályosítja a hétköznapi élet különböző tiszta eseménye, mégis ha arra alkalom, jön a nagy események minden részletükkel szinte megijedve törnek elő a feledés sírjából. Így hát kétségtelen, hogy a publikum bizonyára emlékezni fog az eszéki vasuti hidon történt ama szerencsétlenségre, melynél a vonat személyzetén kívül huszonnégy szabadságra utazó huszárgyerek tragikus módon fejezte be életét a Dráva hullámai között. S ezt a katasztrófát, illetve ennek emlékeit újra felidézni, fájdalom, mindjobban aktuálisá válik, mert míg a fentemlített szerencsétlenség után új hidat emeltek a beszakadt helyére a Dráván, ez a hid is most már olyan stádiumban van, hogy bizony-bizony ma holnap istenkísértés lesz rajta vonaton átmenni. Kereskedelmi világunk több tagjától — kiknek gyakrabban van dolga Eszéken — vettük azt a tagadhatatlanul megszívlelésre méltó panaszt, hogy az eszéki vasuti hid alaposan rozoga állapotban van, csakugy remeg a rajta lassan s éles tütytyel végig haladó vonatok sulya alatt s amint a panaszosok mondják, az arra gyakrabban utazók, midőn elhangzik a mozdonyok a hidat jelző éles, szinte vészjósló füttye, belefognak egy »Mi Atyánk«-ba, de sohasem biztosak abban, hogy rámondhatják-e majd arra az imára az »Amen«! Nekünk sem kell mondanunk, hiszen legjobban tudja azt a m. kir. Államvasut maga, hogy az eszéki s az Eszéken tul vezető utvonala a legforgalmasabbak közé tartozik s azért jó lenne, ha végre gondoskodnának ennek a rozoga hidnak a kijavításáról, nehogy egyszer — Isten ments! — az utasoknak a saját testi épségük érdekében elmondott imája tényleg »Amen« nélkül maradjon!

— **(Falun vagyunk.)** Nem tagadhatjuk, hogy a falunak kétségtelenül megvan a maga poézise, melyből még akkor is marad elég, ha lehámozzuk a természeti szépségeket, ha elzárkózunk ridegen a falu pompás rétjei, ezerszines vadvirágainak közvetlen poétikus hatása elől, ha a hazatérő gulya, ménes okozta porfellelgenben nem látunk mást, mint kellemetlen, fojtó szürke port s nem keressünk a csorda vezérkolompósának kolompaszavában hangulatot. Igen, marad a falun még akkor is eredeti poézis elég. Ott van például mindjárt a faluk, a népszinművek állandó alakja: a rézvörös orru éjjeli őr, ki még hűségeen elkiáltja a maga vontatott, recsegő hangján az éjjeli órákat s mire az éjjeli őr az éjfél elkiáltja, olyan mélységes csend van a faluban, hogy — mint a fehérre meszelt házikók tulzói mondják — meghallani ilyenkor még az eszterág alatt rágódó szű percegését is! S most ott tartunk, hogy az eddig elmondottak szinte köteleznek bennünket arra, hogy megmagyarázzuk voltaképen, mit is akarunk írni ilyenkor a falu poéziséről. Nos hát megfelelünk eme kötelességünknek is. Azért mutattuk be néhány pongyolán odavetett vázlatos vonásban

a falu éjjeli életét, mert a városi bölcsesség a maga rövid halottaiból újra feltámadt közvilágítási szabályrendeletével, bennünket, városiakat is arra akar kényszeríteni, hogy a mint a város toronyórái (kivéve a belvárosi templom tornyát) elűtik az éjfélt, mélységesen mélységes csend s még ennél is mélységesebb sötétség boruljon a város fölé. Kávéházakban ne lehessen embert látni, a hirtelenül rosszul lett beteghez ne menjen orvos, a hozzátartozók ne siessenek patikába, a haldoklónak ne adják fel az utolsó kenetet, az utazni akaró maradjon odahaza, szóval szűnjék meg az élet éjféltől addig, míg halványan ki nem bujnak a felkelni készülő nap első sápadt sugarai. Tegnap éjjel is, mikor a külvárosok épen nem fényűző közvilágítását jóval szükségesebbé tette a vigasztalanul beborult ég, már féltizenkettőkor megjelentek a hosszubotu emberek s merőben ellenkezően lámpagyújtogatói tisztükkel, sorra eloltották a lámpákat s sötétségbe borították a várost. Így panaszták ezt ma nekünk azok, kik kénytelenek voltak minden városi szabályrendelet dacára éjjel is folytatni az életet, mely nem enged magának gátat vetni semmilyen vaskalaposág által.

— **(Gyermekgyilkos anya.)** Ismét történt egyike ama bűnöknek, melyre a pszichiaterek mindenkor mentséget találnak abban a lelki állapotban, melybe a körülmények a bukott s így a társadalomból kiközösített s annak megvetésével sujtott leányokat sodorják. A büntető törvénykönyv rideg paragrafusai szerint azonban ez a lélekállapot lehet talán enyhítő körülmény, de semmiesetre sem menti azt a bűnt, mely elvégre csak büntény marad s melynek egy emberélet esett áldozatául. Nehány nappal ezelőtt történt, hogy Kis-Köszegre egy áldott állapotban levő fiatal leány vetődött, ki szolgálatot keresett. — **Kapitány** Borbálának hívják a leányt, ki valószínűleg a falusi közvélemény gyalázásai elől szökött meg a maga falujából Darázsról, hol — mint mondják — huzamosabb idő óta vizsont folytatott egy falusi legénnyel. Kapitány Borbálát aztán a napokban éppen, amint cselédkönyvet váltani indult a községi előjáróságához, az uton lepték meg a szülési fájdalom s így a leány az egyik ház félreeső helyére vonult, hol egy egészséges fugyermeknek adott életet. A leány azonban, ki teljesen elhagyatva nem akarta továbbra is viselni bűnének következményeit, vad kegyetlenséggel az *emésztő gödörbe dobta a gyermeket*, ki rövid idő alatt megfulladt. A bűnös anya állapota azonban oly sulyos lett, hogy tettét nem tagadhatta s így csakhamar feljelentették a leányt, kit a vizsgálat megejtése és a büntény megtörténtének tagadhatlan konstatálása után a csendőrök vettek őrizet alá s majd ha a bűnös anya betegségéből felgyógyul, mi körülbelül nyolc nap múlva várható, akkor beszállítják Kapitány Borbálát a pécsi kir. ügyészség fogházába.

— **(A vármegyei közigazgatási bizottság ülésének elhalasztása.)** A vármegye közigazgatási bizottságának ülését a folyó hóban szeptember hó tizedikének délelőtti kilenc órájára tűzték ki. Miután azonban ez a nap feledhetlen emlékü Nagyasszonyunk Erzsébet királyné halálának évfordulója, mely alkalomból a székesegyházban gyászmisést tartanak, melyen a vármegye tisztviselői kara is részt vesz, a *megyei közigazgatási bizottság ülését folyó szeptember hó tizenegyedikén délelőtti kilenc órákor tartják meg.*

— **(A közutak és az időjárás.)** A nálunk napok óta tartott esőzések alaposan megrongálták a községi közutakat is, s nem különb sors érte természetesen a pécsi járás ama közutait is, melyeket a királynak Görccsönybe illetve Pécsre érkezése alkalmával

renováltak s valóban kifogástalan állapotba helyeztek. Hosszu idő, fáradságos, nehéz és tegyük hozzá, költséges munkáját, rövid néhány nap alatt hasznavehetlenné áztatta az eső, úgy, hogy most lázas sietséggel és fokozott munkaerővel kellett nekilátni az utak javításának.

— **(Gazdasági tudóstó.)** A m. kir. fölmivelésügyi miniszter *Csiba* Lajos, kölesdi lakost, Tolna vármegye simontornyai járására nézve a gazdasági tudóstói tiszttel bizta meg.

— **(Iskolaszéki ülés.)** A város községi iskolaszéke holnap (szombaton) délután 3 órákor ülést tart. Az ülés tárgya a folyó ügyek elintézésén kívül *egy tamító és egy ovónó választása is lesz.*

— **(Képviselőválasztási mozgalmak.)** A *dunaföldvári* ellenzéki választók, mint lapunknak írják, most vasárnap ujjalag *Szluha* Istvánt, mostani orsz. képviselőjüket jelölték. Szluha, ki iránt nagy a ragaszkodás, szept. 8-ikán tartja programbeszédét. Ellenjelöltje: a néppártiból kormánypartivá vedlett gróf *Apponyi* Géza. A *pinchehelyi* kerület függetlenségi és 48-as pártja f. hó 8-án Tamásiban jelölőgyűlést tart. A jelölt előreláthatólag ismét *Rátkay* László a kerület jelenlegi népszerű orsz. képviselője lesz.

— **(A rabok kosztja.)** Mikor közéletajtáju polgárember hallja ezt a szót, hogy rabkoszt, bizonyára valami meghatározhatatlan zagyvalékra gondol, a mitől jó ideig undorral fordulna el, míg csak az igazi éhség rá nem kényszeritené, hogy belekóstoljon. Pedig nincs oka senkinek az ilyen véleményre. A rabok bizony nem kosztolnak rosszul, sőt nagyon jól élnek. Van is sok hivatásos börtönélő, ki csak azért követ el valami bűncselekményt, hogy — kivált téli időre — bekerüljön a jó meleg fegyházba, hol sohasem kell a fejét törnie rajta, mit eszik ebédre és honnan szerzi. Látnivaló, hogy éppenséggel nem siralmas a rabkoszt. S az igazságügyminiszter most újabb jelést adja, hogy iparkodik javítani e börtönök lakóinak sorsát. A miniszter ugyanis leiratot küldött a börtönigazgatóságoknak, melyben arról értesíti őket, hogy szeptember elsejétől fogva huskonzertet bocsájt rendelkezésükre a rabélelmezés céljaira. — Mégis csak szép dolog a humanitás!

— **(Érdekes eset.)** Annyira elterjedt már a megye egyes vidékein a veszetségi esetek által felkeltett félelem, hogy népünk óvatosságból a legkisebb jel esetén is fűhöz fához és hatóságához szalad, hogy képzelt baján segítsenek. *Mitlendi* Máriáné darázi lakossal nagyon érdekes dolog történt ily esetből kifolyólag. A darázi körjegyzőhöz beállított a múlt hét egyik napján a férje, kétségbeesetten panaszkodván, hogy feleségét megharapta egy veszett eb s már a veszetség is kitört rajta. A körjegyző rögtön küldöncöt küldött a legközelebbi orvosért, hogy a betegnek — a ki az előadás szerint már dühöngött is — segítségére legyen. Az orvos csakhamar megérkezett a körjegyzővel együtt s a nevezett lakására hajtattott. *Mitlendi* Máriáné feküdt az ágyon, nagy kinnal jajgatva. Nemkevesebb az ura is, a ki időközben feküdt le. Az orvos azonnal hozzálátott a vizsgálathoz, keresvén az eb harapása helyét. De nem találta. *Mitlendi* Máriáné végre megmondotta, hogy testét nem érintette a veszettnek gondolt eb, hanem csak a ruháját. Félteben azután, nehogy a veszetség rajta valahogy kitörjön, *körisbogárport evett*, abból pedig mi-

nél többet. Természetesen az beteggé tette. Ura nemkülönben meg volt ijedve, hogy feleségétől elkapja a betegséget s ő is bevett jó nagy mennyiségű kőrishogárport. Az orvosnak most a gyomor bajból kellett mind a kettőt meggyógyítania, a mi hamarosan sikerült is.

— **(Al-öngyilkos-jelölt.)** Nagyon elbusulta magát Német Fáni cselédleány a miatt, hogy a kedvese nem a leghivebben viszonozza az ő odaadó szerelmét. Elhatározta, hogy gyufaoldatot fog inni, nem sokat, csak annyit, a mennyi épen elég lesz, hogy vele rájesszen a kedvesére. A szándékot azonban megtudták s ráijesztettek, hogy ez az öngyilkos komédia bajba keverheti a rendőrség előtt, mire a leányzó mégis jobbnak látta életben és jó egészségben maradni s lemondott szándékáról. Most boldogan éli tovább napjait, mert kedvesével kibékült és az megint oly híven csapja a szelet neki, mint előbb.

— **(A megugrott biciklista.)** Tudva levő dolog, hogy a biciklistának este lámpa nélkül nem szabad karikázni. És ez helyes, üdvös intézkedés. Hanem akadnak mindig olyanok, a kik ezen tilalmat áthágják és lámpa nélkül hajtanak végig nagy sebességgel az utcákon a járók-kezők veszélyeztetésével. Tegnap este is egy fiatal ember hajtott fölfelé a Buza térnek, természetesen lámpa nélkül. A sarki rendőr, a mint meglátta, rászólt, hol a lámpa és fölszólitotta szálljon le a gépről. Hanem a fiatal ember szemesebb volt, oda se hederített a rendőrrre és elhajtott még nagyobb sebességgel a Kossuth Lajos ut-

cán befelé. Szigorubb rendeletet kellene hozni és annak aztán érvényt szerezni. Hanem nálunk csak régi időtől fogva egymásután gyártják a rendeleteket, de hogy azt megtarják-e, arra nincs senkinek sem gondja.

— **(Hangverseny a Ferenciek utcájában.)** Esténként valóságos hangverseny szokott lenni a Ferenciek utcájában. Az arra járó közönség persze gyönyörködik a gramophon zenéjében, mert egész nagy operákat hall nagy művészekről énekelni. — Csakhogy ez a műelvezet akadályozza a forgalmat. A közönség megáll az órák üzlet előtt úgy, hogy egész nagy csődület keletkezik. Elállják a járdát, sőt még a kocsit is az eléggé szűk utcában. Több oldalról panaszerkezett hozzánk, ennek az alapján szólalunk fel, hogy ez nem engedhető meg. Talán reklám akar ez lenni, hogy az üzlettulajdonos magára terelje a közönség figyelmét? Mindenesetre szép, de azzal megakasztja esténként hét óra tájban a forgalmat az utcában. Talán talán még más reklámot is.

— **(Az agrárgeológusok és a nép.)** Tegnap este megjelent számunkban megirtuk már, hogy az agrárgeológusok hegyvizsgálatai egyedül a szőlőtalajok tanulmányozása céljából történnek. Most erre nevezve közöljük a rendőrkapitányság által kibocsájtott hirdetményt, mely a következőleg szól: »A m. kir. földmivelésügyi miniszter a különböző hegyvidékek szőlőtalajának földtani megvizsgálását elrendelte oly célból, hogy azokról térkép készítettén, ennek alapján a szőlőtermelő közönség tájékoztatást nyerhessen az iránt, hogy az illető szőlőhegyen a felújítás miként volna

legcélszerűbben és legmegfelelőbben eszközölhető. Minthogy ezen munkálat egyedül a szőlőtermelő közönség érdekében áll, meg vagyok győződve, hogy az a miniszterium kiküldötteit, Treitz Péter geológus és Bacher Alajos központi szőlészeti és borászati felügyelő urakat eziránt ténykedéseikben a leghathatósabb támogatásban részesíteni fogja. Pécs, 1901. évi szeptember hó 5-én, Vaszary Gyula, rendőrfőkapitány.»

— **(Agyonvert ember.)** Levelezőnk írja, hogy halálos végű verekezés volt a napokban Kis-Szekely községben, a hol boszúból Féher István megtámadta régi haragosát: Schissler Antal, a kinek koponyáját úgy szétzúzta, hogy ennek következtében rövid szenvedés után meghalt. A szerencsétlen áldozatnak holttestét felboncolták s azután eltemették.

— **(Nagy tüzeset Pincehelyen.)** Levelezőnk írja, hogy a napokban nagy tűz pusztított Pincehelyen. A vészes elem tizen-negy házat és sok melléképületet hamvasztott el.

— **(Megakadályozott párbaj.)** A szegvárdi csendőrség folyó 2 án megakadályozott Szegvárdon egy párbajt. A »Korona«-kávéház egyik termében már szemközt állott karddal kezében a két párbajozó, mikor egyszerre a csendőrség betoppant és a törvény nevében beszüntette a párbajt s elkobozta tőlük a vivő kardokat. Az esetről a csendőrség jelentést tett az ügyészségnek.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Fölgylt, fölförst szívem, lelkem és ettől a pokoli hőség-től felförst, forr az az előbb még tunya vér s Hegyháthy Marcell az a félisten jött, hogy ez örülettől megmentsen, kigyógyítson vagy szerelmével kárpótolva azért a két évert, melyet szerelemtelen kellett átsóhajtanom. Néha ugyan azt hiszem, hogy nem szerelem, mit Marcell iránt érzek; azt hiszem, hogy csupán érzékiség az a mi hajt, sodor felé, mivel, ha nem látom egész nyugodt vagyok. Ellenben mihelyt látkörömbe jut — rögtön beteges, örületes vágy fog el s rohanok karjai közé. — De mi lett Sándor, hisz te beteg vagy — talán ki mennél egy kissé a levegőre? — Éva asszony lángpiros arca egyszerre elhalványodott.

— Nincs semmi olyan bajom, hogy a friss levegőt kívánám — mondá a fiu halkán, fejét lehorgasztva.

— De igen, igen, nagyon rossz színben vagy; fogadj szót Sándorom.

Sándor fuldokló zokogásban takarta el szemeit két karjával az asztalra könyökölve. Leopoldné megijedt; felugrott helyéről és a fiut magához a közeli pamlaghoz voná.

— Édes Sándorom, mi lett? Ugyan mondd meg már!

— Se—se—mmi! — zokogá a fiu.

— Ugye utálsz, ugye nem szeretsz többé? — kérdé reszkedve az asszony.

— Óh Istenem, hisz jobban szeretem, mint . . .

— Hát akkor miért ez érthetlen felindulásod?

— Óh Istenem, Istenem anyám! — csuklotta Sándor, kinek arcáról Éva asszony lefejtette a fiu kezeit s kinek szemeiből patakzottak a könnyek.

Leopoldné bájosan felemelintve ruháját, felsietett a felső szobába. Ennek a felső szobának az ablakából fenéges kilátás nyílt le Dombegyházára s annak környékére; oly magasan feküdt Leopoldék szőlője, hogy a zabori romok mintegy a szőlő lápa alatt látszék keverni. De ma a páratelt levegő mást nem láttatott, mint egyhangú szürkeséget. Az egész táj mintha szürke tónusban, festett, borus tájkép lenne. Grau in Grau. Éva asszony kiburkolá magát s vörös haját úgy, ahogy rendezte, melynek remek fürtei a páras, nedves levegőtől elől összezsapzottak valának s aztán egy förtámlást a kályha elé gurítva — arra sóhajtvá leült.

Leopoldné kereste az alkalmat, hogy Sándorral hosszabb ideig lehessen, hogy részint magát előtte tisztázza, részint, hogy a fiu buskomorságának elejét vegye. Most, hogy kiért a szőlőbe, most ismét egy újabb hibát tizedett fel, melyet hihetetlen könnyelműséggel követett el, t. i. a kamarás kocsiával hordatta magát, mely körülmény, amint érezte ismét újabb fájdalmat okozhatott Sándornak. Meg volt ugyan győződve Sándor hallgatásáról, tudta, hogy e gyermek felér sok tucat léha emberrel s hogy inkább meghalna a Leopold ház becsületéért, még talán ő érte is?

Visszaidézte emlékébe ez az élveteg asszony azt a csókot, melyet a beteg gyermeknek adott, hogy tapadtak azok az izzó ártatlan ajkak az ő buja, corall szájához . . . igen e pillanatban ismét érezte . . . s kéjesen összerázkódott.

Most Sándor lépései hangzottak a falépcsőn s néhány pillanat multán belépett a szobába, karján az-

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1901. szept. 6. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 758.5 mm. (súlyedő.)

Hőmérsék = 17.0 °C.

> maximuma: 14.7 °C. } tegnap.
 > minimuma: 12.8 °C. }

Párányomás: 11.1 mm.

Relatív nedvesség: 77. %

Felhőzet: 10^a Cu. Str. W.

Szélirány s erő: NW. g.

Csapadék 24 órai 0.4 mm. ☉

Harmatp. 9.2 °C.

Vált. felhőzet, kdvés csapapérka hajlam.

Dr. Czirer.

Idegenek Pécsen.

— Szeptember 6. —

Aranyhajó-szálló. Sedlmayer E., C., és neje, D. Miholjac. — Rimanócy N. és neje, vállalkozó, N. Váradi. — Bernhard N., utazó, Budapest. — Geiser Tódor, utazó, Bécs. — Tirl Sándorné, magánzó, Budapest. — Bán József, utazó, Budapest. — Mályoki Ödön, utazó, Szeged. — Hirsch Móric, utazó, Bécs. — Muxner Mátyás, kereskedő, Muraszombat.

Vadászkürt-szálló. Kőszegi Gyula, vendéglős, Sárbogárd. — Müller Damil, kereskedő, Nagy Dorog. — Ferma István, szőlőkezelő, Kreska József, iparos, Bonyhád. — Eismann János, iparos, Bonyhád.

Vadember-szálló Pick József, utazó, Eszék. — Rosenfeld Géza, utazó, Budapest. — Silvia Ferenc, kereskedő, Trieszt. — Mandl Sándor, kereskedő, Galác. — Kanitz Gábor, kereskedő, Dombóvár.

Mátyás-király-szálló. Barasics Antal, Bács-Monostor. — Ujvárosi Beitalan, szőlőintéző, Kamonica.

Nádor-szálló. Schuller Sándor, szőlészeti intéző, Vajta. — Loti Józsefné, pénztárosnő, Apatin.

Magyar király-szálló. Magyar Imre, fényképész, Budapest.

Hétfejedelem-szálló. Jahoda Károly, N. Kazisza.

Törvénykezés.

A bűnösök statisztikája.

Pécs, 1901. szept. 6.

Érdekes statisztikai kimutatást közöl az igazságügyminiszterium. E kimutatás szerint Magyarország lakossága közül 1881-ben büntett és vétség miatt elítéltek 34 139 személyt, míg a legutóbbi évben 95.529 et.

A büntetések közül a férfiak száma a nők három és félszeresét szokta tenni. Az elítéltek huszonkét százaléka nő, tehát valamivel kevesebb, mint Németországban.

A kor rendkívül nagy befolyást gyakorol a büntettségre. A gyöngye gyermeknél, az erőteljes férfiról, a hanyatló aggastyánál, különböző irányban módosul a büntett iránt való hajlam.

A legfiatalabb korban házi lopásokra vetemedik, később az országútra lép és az erőszakhoz folyamodik. Még gyorsabban fejlődik azonban a nemi ösztön.

Az erő és élvágy első kitöréseihez csatlakozik a megfontolás, mely a büntettségét szervezi. A nyugodtabbá vált ember a gyilkossághoz is folyamodik.

Legutálatosabb látványt nyújt az ember a hanyatlás korában s kapzsisága hamisítót teszi; gyöngülő erejét arra használja, hogy homályban támadja ellenségét.

A magyar igazságügyi statisztika egyike azoknak a kevés forrásoknak, amelyek a nemzetiség fontos befolyása felől is felvilágosítást nyújtanak.

Az előttünk fekvő legújabb statisztikai kimutatás szerint a legtöbb elítélés az oláhokat éri; egy évben százezer lakó közül hatszázhatvanat, utánuk a szerbeket, hatszázhatvenet.

Hatszázötvenkilenc magyart és hatszázötvenkét tót itéltek el. Az oroszok (412) és a németek (361) a legkedvezőbb helyen állnak.

A súlyos büntettek elkövetésében a legkedvezőtlenebbül áll az oláh és szerb. Ezek szegülnek ellen leginkább a hatóságnak, ezek követik el a legtöbb súlyos testi sértést, betörést, sikkasztást és okirathamisítást.

Ami különben a gyilkosságot és emberölést illeti, ezekben a szerbek állanak első sorban s utánuk következnek az oláhok.

Lopásban, betörésben megint az oláhok vannak első sorban, míg orgazdaság és mások vagyonának megrongálása a tótoknál leggyakoribb.

A magyarság sajátos büntetési azok, amelyek több erőt, szilajságot, vagy makacsságot feltételeznek, eileve szegül a hatóságnak, rabol, néha ellenfelét megöli, de ritkábban lop és ritkábban rongálja meg más ember tulajdonát.

Vérmérséklete hevében azonban a magyar az oláhhall együtt legelső helyen áll a becsületsértés elkövetésében.

A statisztikai kimutatás végül megemlíti, hogy a büntettek közül legtöbb a rablás, lopás, zártörés és a sikkasztás, amely utóbbi téren Magyarország az utóbbi éveken feltűnően nagy rekordot ért el.

zal a kosárral, melyet Sztipankó teleszedett táblaszőlővel.

— Nos fogjunk hozzá Sándor. Nézd csak így kell kötni.

Sándor szintén az asztalhoz ült s hangtalanul fűzte a szép egészséges fűrtöket a papsipka pálcikára. Kellemes, lágy meleg áradt a szobában. A pohárszéken felrakott almák és az asszony ingerlő illata megfeküdték a fiu idegeit.

Odakünn erős zápor keletkezett, mely az egyetlen ablakot verdeste álmos egyhanguságban. A duruzsoló kályha és a méla csend csak öregbitették a köztük levő feszült lelkiállapotot. Éva asszony elmerengve, halkán majdnem öntudatlan egy furcsa, egyhangú tót nótába kezdett:

Remegve kért, hogy hagyjam el
 Egy köny rezgett szemében.
 Nem volt már szép, se fiatal,
 De kedvesebb, mint régen.

Sándor kezeiből kiesett a papsipka pálcika, meg a szőlőfürt s elfordított arccal a kályhához ment, hogy újabb szőlőrözsét rakjon a parázsra. Ez a nesz felriasztotta az asszonyt merengéséből s midőn Sándor ismét elfoglalta helyét, egy elfojtott sóhajjal megszólította Sándort.

— Nézd Sándor! Nekem ma idekünn semmi keresni valóm nincsen, de mégis kijöttem, mivel már egyszer beszélni óhajtottam veled. Odahaza azt tudod, nem igen kerülünk együvé, hogy magunk között lehetnénk. Pedig édes Sándorom azt akarom, hogy hallgass meg; azt akarom, hogy értsél meg s végre azt akarom, hogy, ha

nem is becsülhetsz, mint régen — csak szeretni ne szünj meg.

— Óh! — ryögé a fiu, hosszú szempilláival letakarva könnyelt szemét.

— Lásd Sándor, férjem, a te nevelő apád oly jó, oly áldott szívű ember, hogy hozzá hasonlót keresve sem találtam volna férjül sehol — nem nekem való férj volt már akkor sem, midőn engem megkért. Meg is mondtam neki. Figyelmeztettem életéveink nagy különbségére, de ő állhatatosan megmaradt kérelméről. Jóságos szíve mindent felteremtett kényelmekre, boldogságra. Nem volt óhajom, amelyet rögtön nem teljesített volna. Mindent megadott, mindent, csupán azt a szerelmet, melyet én kívántam, s melyet minden asszony joggal követelhet — azt nem adhatta meg. Örömtelen volt életem; úgy éreztem magamat, mint az aranyos kalitkába zárt madár, melynek nincs semmiben hja — s mégis elsorvad — elhal, mert az aranyos pálcákon belül mindene van, csupán érző szíve nincs — nincsen s nem lehet szerelem. Igaz, hogy fiatal vagy még Sándor, talán csalódom, midőn azt hiszem, hogy teljesen és jól megtudnád itélni lelkiállapotomat, de hiszen te korodhoz képest oly eszes vagy, hogy sejtelméd bizonyára lehet, midőn egy fiatal asszony szerelem nélkül él így férj mellett. Tele vágygyal, teli szerelemmel éltem nevelőapád mellett; én az üde tavasz az ősz mellett. A vér, ez az átkos nedű, jó sokáig megbecsülte magát ereimben; csupán arra való volt, hogy gépiesen ki s bejárjon szívkamráimba; de ahogy ide költöztünk Dombegyházára elibém kerül egy ember, egy délceg férfiu, ki üszköt dobott már már elszáradó érzelmeim közé.

T a n ü g y.

(Magánvizsgálat Mohácson. A mohácsi állami polgári iskolánál a magánvizsgálat *Salamon József* kir. tanácsos, tanfelügyelő elnökléte alatt tegnap tartatott meg, a mely alkalommal, ugy az elnöklő kir. tanfelügyelő, valamint a hivatása magaslatán álló tanári testület, élén *Brand Ede* kir. igazgatóval, szakismereteikről, didaktikai otthonosságukról tanúságot tettek. Ez alkalommal vizsgázott öt férfi és egy nő. A férfiak közül egy, a ki egyesített két osztályról kísérletezett, alapos készség hiányában pótvizsgára utasított. A többiek sikerrel tették le a vizsgálatot azon osztály tárgyaiból, melyre jelentkeztek. Siklóson ma pénteken tartatik a szóbeli vizsgálat, melyre *Salamon J.*, kir. tanfelügyelő szintén elutazott, hogy azon személyesen elnöklőjön.

Közgazdaság.

A termés.

Pécs, 1901. szept. 5.

A lefolyt hó utolsó harmadában az időjárás többnyire váltakozó volt; gyakran esett az eső és így kedvező körülmények között jól haladt az ugarolás, szántás és néhol a vetés is. A repcét már nagybárra elvetették, sőt helyenkint a mag meglehetősen szépen ki is kelt. Az Alföld némely vidékén azonban, a hol most is szárazság uralkodik, a tarló bukattatás, szántás és vetés lassabban haladt, sőt néhol e munkák teljesen szünetelnek, mert az agyagos talaj helyenkint annyira kemény, hogy az eke csakis nagy rögöket dobhat fel. A cséplési munkálatokat már jobbra mindenütt befejezték. Az eddigi ismert terméseredmények és a későbbi eredmények is a becsléssel szemben változást alig szenvedtek.

A kukorica meglehetősen szépen fejlődött, különösen a késői, amelynek az eső még sokat használt. A homoki részeken, ahol a szárazság gyorsabban érlelte a kukoricát, néhol török már. A kukorica terméskilátások általában kielégítőek, habár helyenkint — különösen ahol a moly pusztít — a termés csak gyenge közepesnek, sőt néhol igen gyengének ígérkezik is.

A korai burgonya szedése javában folyik. A termés helyenkint igen jó, másutt csak kielégítő, néhol azonban egészen gyenge. A gumók ugyanis, melyek a szárazság miatt nem fejlődhetek ki kellőleg, néhol adrók maradtak, néhol a gumók rothadása is mutatkozik. A késői burgonya az esőzésekre többnyire javult, de ebben is pusztít a peronospora.

A kerti vetemények, hüvelyesek meglehetősen jó termést nyújtanak, habár helyenkint a szárazság okozta károsodás miatt gyengék.

A káposzta is az esőzések hatása alatt elég jól fejlődik s csak ott mutatkozik gyöngébbnek, ahol nem volt elég eső.

A köles aratása néhol még folyik; az eredmény részben elég jó.

A lent és kendert nagybárra kinyűtték, többnyire közepes eredménnyel. Az áztatás, tilolás folyamatban van.

A dohány törése országszerte napirenden van, az eredmény tulnyomólag kielégítő, sőt néhol igen jó. A minőség is jónak ígérkezik, kivéve a jégvert és a mozaik betegségben szenvedett dohányokat.

A répatermés kilátások eléggé kedvezők, a cukorrépa cukortartalma is jónak ígérkezik.

A mesterséges takarmányból a termés kilátások nagybárra gyengék. Helyenkint a

lóhere termés is igen gyengén sikerült. Csalamádé és a tarlóba vetett répa és here — ahol esőt kapott — jól áll. A rétek sarju terméshozama nagybárra részben gyenge közepes. A lekajzált sárjában az eső több helyen tetemes kárt okozott.

A legelők, ahol kellő eső járt, kezdenek felújulni. Néhol azonban még mindig egészen kopárak.

A szőlőtermés, bár a peronospora, rothadás és egyéb bajok az idén sem hiányoznak, sőt néhol terjednek és szaporodnak is, általában még mindig kielégítőnek, sőt jónak ígérkezik. Kivétel csakis az erdélyrészi vármegekben mutatkozik, ahol a termés néhol igen gyenge. Az Alföld némely részében a korai szőlő már annyira érett, hogy szüretelhető, itt-ott a hol a rothadás nagyobb bajt okoz, a szüretelés folyik is már.

Az őszi gyümölcs terméskilátások egyes vidékeken jók, másutt és tulnyomó részben gyengék és rosszak. A szilva, alma és körte termés néhol igen bőségesnek ígérkezik.

□ **Sertéskiviteli tilalom.** *Bar.-Baán* és *Sepse* községekben előfordult sertésorbánc betegség miatt a sertéskivitel a további intézkedésig betiltatott, *Eszéken* pedig sertésvész miatt a sertészárlat rendeltetett el.

□ **Magyar élet- és járadék biztosító intézet, mint szövetkezet.** Gróf *Széchenyi Pál* v. b. t. t. kedvezményezésére, *Vargha Sándor* ismert biztosítási szakemberünk fáradozásával nagyszabású és valóban országos jelentőségű közgazdasági actió indult meg a napokban Budapesten. Szövetkezeti alapon létesített élet- és járadék biztosítási intézmény ez, a mely nemcsak, regenerálja egész biztosítási ügyünket, de hivatva van arra is, hogy a magyar közép és kisbirtokosságot, a melyet általánosságban szólva, óriási adósság terhel, a lassu, de biztos tönkrejutástól megmentse. A magyar élet- és járadék biztosító intézet mint szövetkezet ez az országos fontosságú új intézmény, mely gróf *Széchenyi Pál* v. b. t. t. elnökléte alatt a napokban tartotta alakuló közgyűlését. Az ülésen elnöklő gróf constatálván a törvényben előírt alakszerűségek pontos betartását, megnyitó beszédében előadta azon irányító eszméket, melyek őt és alapító társait ezen intézet létesítésére birták. Kiemelte mindenképp, hogy a hazai közgazdaságnak alig tehető nagyobb szolgálat, mintha azon vagyunk, hogy a magyar pénz Magyarországon maradjon. Ma még 20.000.000 koronát meghaladó összeg megy ki évente csupán életbiztosítási díjak címén a külföldre; a szövetkezet arra lesz hivatva, hogy ennek a pénznek remélhetőleg nagy részét idebenn tartsa és e mellett szolgálatot tegyen a magyar értékpapírpiacnak is, a menyiben a szövetkezet tartalékai a magyar értékek további elhelyezésének nyújtanak tért. Nemzeti missiót teljesít így a szövetkezet már magában véve azért is, hogy alkalmat és módot ad a nemzeti vagyon erősítésére és emelésére: de főleg fontos a kedvezményes azért, mert Magyarországon az életbiztosítás terjesztésére még valóban nagy szükség és nagy tér van, hiszen az ország lakosságának alig 4 ezreléke bír még életbiztosítási kötvénnyel. Az életbiztosítás terjesztésére pedig a legalkalmasabb a szövetkezeti forma, a mit kétségtelenül tanusítanak az óriási eredmények, a német- francia- és ame-

rikai életbiztosító szövetkezetek felmutatnak és a mely forma azt a nagy előnyt nyújtja a biztosítottak, hogy mint szövetkezeti tag, egyúttal a szövetkezet teljes haszonhozadékaiban részesül. A szövetkezet kultiválni fogja az életbiztosítás minden ágazatát és tagjainak a legnagyobb előnyöket fogja biztosítani, ugy a díjszámításnál, mint a kötvények tőkésítésénél és visszaváltásánál. Üzletkörébe fog tartozni nevezetesen a halálesetre szóló, vegyesítke, kihazasítási, nyugdíj és járadék biztosítás. Ezenkívül tervbe vétetett egy új biztosítási ág, a jelzálogbiztosításnak felkarolása is, a mely, ha az uttörés nehézségeit leküzdeni sikerül, fontos szolgálatot lesz hivatva tenni a hazai földbirtokos osztályának. A közgyűlés a szövetkezeti választmány tagjaivá megválasztotta a következő urakat: gróf *Széchenyi Pál* v. b. t. t., báró *Rudnyánszky József*, *Szajbély Kálmán*, *Tomcsányi László*, *maróthi Fürst Bertalan*, *csatári dr. Csatáry Lajos*, *madarasi dr. Beck Gyula*, *Gelléri Mór*, *dr. Lévai Zsigmond Gyömrői Aurél*, *Vargha Sándor*. A szövetkezet elnöke gróf *Széchenyi Pál*, az igazgatóság tagjai: báró *Rudnyánszky József*, *Dr. Beck Gyula*, *Gyömrői Aurél* és *Vargha Sándor*; felügyelőbizottsági tagok: *Mende Bódog*, *Tolnay Kornél* és *Fischer Győző*. A közgyűlés után tartott igazgatósági ülés vezérigazgatóvá *Vargha Sándort* választotta meg, a ki a magyar biztosítási ügyek terén már igen kiváló érdemeket szerzett.

□ **Tolnavármegye szőlőrekonstrukciója.** Tolnavármegye gazdasági egyesülete, hogy a szőlő rekonstrukciónak nagyobb lendületet adjon, pályadíjakat tűzött ki ama kisgazdák jutalmazására, kik okszerűen telepítik szőlőiket. A hirdetett pályadíjakra 60 kisgazda folyamodott. A bíráló bizottság most járja be a szőlővel beültetett új területeket nemcsak az érdemes szőlősgazdák kitüntetése és megjutalmazása a célja, hanem gyakorlati utmutatások adása is.

T Á V I R A T O K.

— **Képviselőjelölések.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Beöthy Ákos* elfogadta a *kassai* függetlenségi párt képviselőjelöltségét. A szabadelpárt *Pongrácz Ferenc* grófot, a szocialisták *Schwartz Miksát* léptetik fel.

A pozsonymegyei *szempci* kerületben *Gaál Gyula*, nyugalmazott honvédhuszárörnagy, a *bazini* kerületben *Hrabovszky József*, nyugalmazott honvédtábornok, a néppárt jelöltjei.

— **Elhunyt bankár.** A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Stefanovits Pál*, a jótékonyágáról világszerte ismert görög bankár, Konstantinápolyban meghalt.

— **Megtébolyodott egyetemi tanár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Pilát Román*, lemergi egyetemi tanár, ma Bécsbe érkezett. A szállodában hirtelen megtébolyodott s gyógyintézetbe kellett szállítani.

— **A király Zircen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) *Veszprém-*

megye mindenütt nagy előkészületet tett. a merre a király kocsija elhaladt. A király és a főhercegek a ciszterciák kolostorában vannak elszállásolva, melyből az összes rendtagok kiköltöztek, kivéve *Vajda* apátot, ki a kolostor legalsó tagolatában lakik.

— **Kórházból a börtönbe.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *La-motte* Vilmos, budapesti bankpénztárost, kire a múlt hónapban az a gyanu irányult, hogy a budapest-terézvárosi fiók-pénztárban tizenkétezer koronát sikkasztott s ki ártatlanságát hangoztatva, öngyilkossági kísérletet követett el, ma délelőtt, mivel sebeiből teljesen felépült, a budapesti rendőrség letartóztatván, átkísérte az ügyészhez.

VASUTI MENETREND.

Érvényes május 1-étől.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:03	11:10
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i>	8:48	12:13	3:36	11:44
(B.-Szt.-Lőrinczről indul)				
<i>B.-Sellyére v. v.</i> 4:55, tv. sz. sz. 9:17, v. v. 3:50				
<i>B.-Sellyére</i> érk.	6:04	10:34	4:59	
<i>Uj-Dombóvár</i> érk.	9:57	1:34	5:01	1:34
(Kaposvár felé ind.)				
gy. v. 10:08, sz. v. 1:55, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15, szv. 4:47				
(Báttaszék felé sz. v. 3:19 tv. sz. sz. 2:30)				
<i>Uj-Dombóvárról</i> ind. 10:04 2:32 5:21 2:56				
<i>Budapestre</i> k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20				
Sz. v. V. v. Sz. v.				
Barcs-N.-Kanizsa-Bécs felé 3:03 8:28 6:47				
<i>B.-Szt.-Lőrincz</i> 3:36 9:06 7:26				
<i>Szigetvár</i>	4:42	13	9:8:04	
Kaposvárra indul V. v. 5:15 V. v. 11:10,				
érkezik	8:21	»	2:49	
<i>Barcs</i>	5:14	10:56	9:00	
<i>N.-Kanizsa</i>	1:26	11:52		
<i>Bécs</i>	9:35	8:50		
Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.				
Eszék felé	5:42	12:30	4:23	8:35
<i>Úszögh</i> érk.	6:08	12:43	4:37	8:58
<i>Villány</i>	6:48	1:29	5:24	9:38
Mohács felé sz. v. 7:06 szv. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 10:05				
Mohács érk. 7:50 11:35 2:39 10:49				
<i>Villány</i> ind.	6:53	1:34	5:29	9:43
<i>Eszék</i>	8:07	2:45	6:45	11:01

Hajó közlekedés Budapest-Zimonyi vonal, lefelé minden szerdán pénteken és vasárnap indul előtte való este 10 óra, fölfelé minden péntek, vasárnap és kedden 2:00

Budapest-Mohácsi vonal: Budapestről indul naponként délben 12:00. Mohácsra érkezik este 9:55

Mohács-Budapesti vonal; naponként Mohácsról indul 1. pl. órákor, Budapestre érkezik éjjel 1 ó. 20 éjjel.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV **PLEININGER FERENC**
 TAIKS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

Inas

heti fizetéssel, felvételük lapunk könyvnyomdájának könyvkötészetében.

Teljesen **higany és ólommentes**
 ártalmatlan készítmény

„Hajnal créme“

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisztálanságot. Az arcbőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-créme“ 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Valódi

tiszta-boreczet

kapható csakis

RIBAY ANTALNÁL

Apáca- és Vörösmarty-utca sarok.

1 liter 30 krajczár.

Emeleti utcai lakás,

mely áll **2 szoba, alkov, konyha**
 és **mellékhelyiségek**ből, az
Arpád-utca 31. szám alatti házban

november 1-től kiadó.

Évi bér 280 korona.

Bővebbet ugyanott a házmesternél
 vagy lapunk kiadóhivatalában.

6392. sz.

Tkv. 1901.

Árverési hirdetemény.

A pécsi királyi törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy *Szautter Gu ztáv* ügyvéd pécsi lakos végrehajtató kérvénye folytán a végrehajtási árverés, nevezetnek néhai *Kis Tóth Máté* örökösei: özv. *Kis Tóth Máténé* szül. *Gergő Teréz*, öreg *Böröc Ferenc*, amit kk. *Böröc Juli* gyámja, tőttsi; özv. *Böröcz Józsefné* szül. *Kis Tóth Róza* csokonyai lakos a végrehajtást szenvedők elleni 276 kor. tőke, ugy csatlakozás folytán *Kis Tóth Máténé* szül. *Gergő Teréz* tőttsi lakos 48 kor. tőke és járulékaiból álló követelésének kielégítése végett az 1881. 60. t.-cz. 144. §. alapján s a 146. §. értelmében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbírószág területén levő, a tőttsi 27. sz. betétben I. 1—14. sorsz. alatt felvett ingatlanokra 6816 kor., a tőttsi 27. sz. betétben II 1—4. sorsz. alatt felvett ingatlanokra 4204 kor., a tőttsi 27. sz. betétben † 1. sorsz. alatt felvett ingatlanokra 128 kor., a tőttsi 172. sz. betétben I. 1—4. sorsz. 3. és 4. őisz. lakházak és egyéb ingatlanokra 1048 kor. becsárban, mint kikiáltási árban elrendeltetvén, az árverés fogantatására határnapul 1901. évi szeptember hó 25. napjának d. e. 10 órája a kir. törvényszék árverési helyiségébe kitűzetett, a mikor is a nyilvánosan megtartandó árverésen a fent elsorolt ingatlan a legtöbbet ígérőnek kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok fent kitett becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsett, a kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóságnál, 1901. évi május hó 22-ik napján.

Kerese

kir. törvszéki bíró.

ELEGÁNS
 étkező-helyiség

Secessió-söröző.

Ebéd és vacsora bérlet
 bármely naptól megkezdhető.

A
 pilseni
polgári
 söröződe

Homoki „**Kadarka**“
 1900. évi fehér
 „**RIZLING**“
 és pécsi
 „**Ó-BOR**“
 tized literenkint
 kerül kiszolgálásra.

„**ÓSFORRÁS**“
 söre.

Banquettek, Table d'hôte-ok
 és **Társasvacsorák**

rendezését is elvállaljuk

Mély tisztelettel

Bedő Testvérek.